

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

10. atzīst, ka starp dalībvalstīm pastāv kultūras atšķirības, kuru dēļ ir iespējama atšķirīga pieeja, kā rīkoties ar kaitīgiem vai aizvainojošiem audiovizuālajiem materiāliem, īpaši attiecībā uz nepilngadīgajiem, ievērojot Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā noteikto obligāto saskaņošanu nepilngadīgo aizsardzības jomā, kā arī pasākumus saistībā ar programmu "Safer Internet plus", kuras mērķis ir veicināt drošāku interneta un jauno tiešsaistes tehnoloģiju lietošanu, īpaši attiecībā uz bērniem, un cīnīties pret nelegālu un lietotājam nevēlamu saturu;
11. šajā sakarībā aicina Observatoriju veikt dažādo (juridisko) instrumentu pārraudzību un izstrādāt iespējamās politikas risinājumus;
12. mudina plašāk izplatīt Observatorijas publikācijas, īstenojot intensīvāku saziņas politiku, lai veicinātu izpratni par Observatorijas darbību;
13. atzinīgi vērtē nodomu sīki pārstrādāt Observatorijas interneta vietni, atspoguļojot tajā jaunākos un augstākos multivides un tehnoloģiju standartus, un atbalsta iecerētos centienus uzlabot tās dizainu un interaktivitāti, lai vietni padarītu informatīvāku un lietotājdraudzīgāku;
14. atzīst — kaut arī atsevišķas jomas, piemēram, plašsaziņas līdzekļu lietotprasme, pašlaik neietilpst Observatorijas darbības jomā, būtu jāparedz šādu jautājumu izpēti;
15. mudina Observatoriju sadarbībā ar tās locekļiem sniegt vairāk datu par īpašiem audiovizuālajiem pakalpojumiem, kuri paredzēti personām ar invaliditāti, piemēram, par subtitru, audioaprakstu un zīmju valodas pieejamību;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas Padomei un Eiropas Audiovizuālajai observatorijai.

Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

P6_TA(2009)0073

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

(2010/C 76 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskos, Eiropas un valsts instrumentus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām un par patvaļīgas apcietināšanas, piespiedu pazušanas un spīdzināšanas aizliegumu, piemēram, 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un 1984. gada 10. decembra ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, un attiecīgos protokolus,
- ņemot vērā tā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus ⁽¹⁾, kā arī citus ziņojumus un rezolūcijas par šo tematu, tostarp Eiropas Padomes darbu šajā jautājumā,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā EP priekšsēdētāja vēstuli valsts parlamentiem par dalībvalstu pārbaudēm saistībā ar Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūciju,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 309. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0045.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcija ietvēra 46 sīki izstrādātus ieteikumus dalībvalstīm, Padomei un Komisijai;
- B. tā kā kopš 2007. gada 14. februāra rezolūcijas pieņemšanas, dalībvalstīs šajā ziņā ir noticis jauns pavērsiens, ietverot
 - Apvienotās Karalistes ārlietu ministra paziņojumus par diviem ārkārtas pārsūtīšanas lidojumiem, kas notika 2002. gadā, pārvedot 2 ieslodzītos un nolaižoties Apvienotās Karalistes teritorijā, kā arī aizdomīgo lidojumu saraksta izveidi, ko paredzēts nosūtīt ASV varas iestādēm, lūdzot sniegt īpašus pierādījumus, ka šie lidojumi nav izmantoti ārkārtas pārsūtīšanai, kā arī premjerministra paziņojumus šajā jautājumā; Apvienotās Karalistes Iekšlietu ministra izskatīšanai ģenerālprokuratūrā nodoto lietu saistībā ar iespējamajām M15 un CIP veiktajām kriminālsodāmajām darbībām pret Binyam Mohamed; Augstās Tiesas 2009. gada 5. februāra nolēmumu par to, ka nebija iespējams publiskot informāciju par Binyam Mohamed iespējamo spīdzināšanu, jo Apvienotās Karalistes ārlietu ministrs apgalvoja, ka ASV ir izteikusi draudus Apvienotajai Karalistei par kopīgas pretterorisma izlūkdarbības bloķēšanu, un nolēmuma apstrīdēšanu, pamatojoties uz šaubām par šāda apgalvojuma patiesumu;
 - Polijas premjerministra lēmumu iesniegt prokuratūrā dokumentus par CIP organizētiem lidojumiem un cietumiem un Polijas prokuratūras iegūtos datus, kas liecina, ka notikuši vairāk nekā 12 CIP organizēti lidojumi, izmantojot Šimānu lidostu, kas tādējādi apstiprina datus, ko ieguvusi Parlamenta pagaidu komiteja;
 - *El País* publicētos Spānijas ārlietu ministra paziņojumus Spānijas Parlamentā, precizējot informāciju par militāriem lidojumiem;
 - dažu valdību piemērotās valsts noslēpuma prasības informācijai par izmeklēšanām saistībā ar ārkārtas pārsūtīšanu, kā tas noteikts Itālijā, kur pašreiz ir pārtraukts tiesas process par *Abu Omar* ārkārtas pārsūtīšanu un tiek gaidīts Konstitucionālās tiesas lēmums par valsts noslēpuma piemērošanas likumību;
- C. tā kā par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem atbildīgais ES komisārs 2009. gada 3. februārī paziņoja Eiropas Parlamentā, ka viņš ir ierosinājis virkni pasākumus, lai īstenotu Parlamenta ieteikumus, tostarp viņš ir rakstījis Polijas un Rumānijas iestādēm, lūdzot pilnībā izskaidrot nostāju par iespējamo slepeno cietumu atrašanos to teritorijā, un viņš ir sagatavojis paziņojumu par jaunu pasākumu ierosināšanu civilās aviācijas jomā;
- D. tā kā ārkārtas pārsūtīšana un slepena ieslodzīšana ir pretrunā starptautiskajām tiesībām, ANO Konvencijai pret spīdzināšanu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un tā kā ASV varas iestādes pašreiz pārskata šo praksi;
- E. tā kā tās personas, kuras tikušas nolaupītas dažās dalībvalstīs saistībā ar ārkārtas pārsūtīšanas programmu, ar ASV varas iestāžu ziņu ir pārvestas uz Gvantanamo vai citiem ASV štatiem, izmantojot militāros vai CIP organizētus lidojumus, kuros bieži vien ir šķērsota ES teritorija, un dažos gadījumos ir arī notikusi nolaišanās atsevišķās dalībvalstīs; tā kā uz trešām valstīm pārvestās personas ir spīdzinātas vietējos cietumos;
- F. tā kā dažas dalībvalstis ir vērsušās pie ASV varas iestādēm ar lūgumu atbrīvot un repatriēt personas, kuras ir pārsūtītas ārkārtas veidā un kuras ir šo valstu valstspiederīgās vai kuras iepriekš ir pastāvīgi dzīvojušas šo valstu teritorijā; tā kā dažu dalībvalstu ierēdņi ir apmeklējuši ieslodzītos Gvantanamo vai citās ieslodzījuma vietās un ir šos ieslodzītos iztaujājuši, lai noskaidrotu, vai ASV iestādes ir viņiem izvirzījušas apsūdzību, tādējādi padarot likumīgu šādu ieslodzījuma vietu eksistenci;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- G. tā kā tā 2007. gada 14. februāra rezolūcijā pausts un turpmākie notikumi apstiprinājuši, ka dažas ES dalībvalstis ir bijušas iesaistītas vai arī aktīvi vai pasīvi sadarbojušās ar ASV varas iestādēm, CIP vai ASV armijai nelegāli pārvadājot ieslodzītos uz Gvantanamo un/vai turot ieslodzījumā Gvantanamo vai slepenos cietumos, kuru pastāvēšanu ir atzinis prezidents Dž. Bušs — kā to liecina nesen sniegtā informācija par to, ka valdības ir piekritušas ASV lūgumiem atļaut lidojumus pār šo valstu teritorijām, un to apstiprina arī valdību rīcībā esošā informācija par slepenajiem cietumiem —, un ka ES dalībvalstis nes zināmu daļu politiskās, morālās un tiesiskās atbildības par šo Gvantanamo un slepenās ieslodzījuma vietas ieslodzīto pārvešanu un apcietināšanu;
- H. tā kā ASV Senāts ir ratificējis ES un ASV Nolīgumus par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību, ko ratificējušas visas dalībvalstis, izņemot Itāliju;
- I. tā kā prezidenta B. Obamas 2009. gada 22. janvārī izdotie rīkojumi, kas, lai gan ir ievērojams sasniegums, tomēr pilnībā neatrisina ar slepeno ieslodzīšanu, nolaupīšanu un spīdzināšanu saistītās problēmas,
1. nosoda, ka dalībvalstis un Padome līdz šim nav veikušas pasākumus, lai atklātu patiesību par ārkārtas pārsūtīšanas programmu un īstenotu Parlamenta ieteikumus; nosoda, ka Padome 2009. gada 3. februārī nav sniegusi Parlamentam izsmeļošu atbildi;
 2. aicina dalībvalstis, Padomi un Komisiju pilnībā īstenot ieteikumus, kas ietverti Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcijā, un aicina palīdzēt atklāt patiesību, sākot izmeklēšanu vai sadarbību ar kompetentajām iestādēm, atklājot un sniedzot visu būtisko informāciju un nodrošinot efektīvu parlamentāro kontroli pār slepeno dienestu darbību; prasa Padomei publicēt visu būtisko informāciju par gūstekņu pārvešanu un nelikumīgu aizturēšanu, tostarp informāciju, ko ieguvusi Padomes darba grupa starptautisko publisko tiesību jautājumos (COJUR); aicina dalībvalstis un ES iestādes sadarboties ar visām kompetentajām starptautiskajām iestādēm, tostarp ar ANO un Eiropas Padomes struktūrām, un aicina šajā lietā sniegt Parlamentam visu būtisko informāciju, parlamentārās izmeklēšanas ziņojumu vai spriedumu;
 3. aicina Eiropas Savienību un ASV nostiprināt transatlantisko dialogu par jaunu kopīgu pieeju, lai risinātu terorisma problēmu, īstenojot starptautisku sadarbību, kuras pamatā ir tādas kopīgās vērtības kā starptautisko cilvēktiesību ievērošana, demokrātija un tiesiskums;
 4. uzskata, ka ES un ASV nolīgumi par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību ir nozīmīgs instruments, lai īstenotu juridiski pamatotu tiesībaizsardzību un tiesu iestāžu sadarbību cīņā pret terorismu; tādēļ atzinīgi vērtē šo nolīgumu ratificēšanu ASV Senātā un aicina Itāliju tos ratificēt pēc iespējas drīz;
 5. atzinīgi vērtē prezidenta B. Obamas trīs izpildrīkojumus par Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu, militāro komiteju procedūru pārtraukšanu, spīdzināšanas neizmantošanu un slepeno cietumu slēgšanu ārpus ASV;
 6. tomēr uzsver, ka pastāv dažas neskaidrības attiecībā uz apcietināšanas shēmu un slepeno ieslodzījuma vietu izmantošanu ierobežotā apjomā, un pauž pārliecību, ka tiks precizēta informācija par citu slepeno ieslodzījuma vietu slēgšanu, kuras tieši vai netieši pārvalda ASV varas iestādes ASV teritorijā vai ārpus tās; atgādina, ka slepena ieslodzīšana jau pati par sevi nopietns cilvēka pamattiesību pārkāpums;
 7. atkārtoti pauž pārliecību, ka saskaņā ar ANO Konvencijas pret spīdzināšanu 14. pantu ikviens spīdzinātais ir tiesīgs vērsties ar prasību tiesā un saņemt taisnīgu un pienācīgu kompensāciju;
 8. atzinīgi vērtē par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem atbildīgā komisāra, Čehijas prezidentūras pārstāvju un ES pretterorisma koordinators gaidāmo vizīti ASV, kas notiks 2009. gada 16. un 17. martā, un aicina ES pārstāvjus apspriest ar ārkārtas pārsūtīšanu un slepenām ieslodzījuma vietām saistītos jautājumus, jo tie ir smagi starptautisko un Eiropas cilvēktiesību pārkāpumi; aicina Tieslietu un iekšlietu padomi 2009. gada 26. februārī šajā lietā paust ciešu apņēmību, kā arī apspriest jautājumu par Gvantanamo slēgšanu un ieslodzīto pārvietošanu, pienācīgi ņemot vērā apsvērumus, kas ietverti Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcijā par šo jautājumu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

9. aicina Eiropas Savienību, dalībvalstis un ASV varas iestādes izmeklēt un pilnībā noskaidrot starptautisko un valsts tiesību aktu un cilvēktiesību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus un pārkāpumus, aizliegt spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos, cilvēku piespiedu nozušanu un nodrošināt tiesības uz taisnīgu tiesu saistībā ar cīņu pret terorismu, lai noskaidrotu personas, kuras ir atbildīgas par slepenajām ieslodzījuma vietām, tostarp par Gvantanamo, un ārkārtas pārsūtīšanas programmu, un nodrošināt, ka šādi pārkāpumi neatkārtojas turpmāk un ka cīņa pret terorismu tiek veikta, nepārkāpjot cilvēktiesības, pamatbrīvības un demokrātijas un tiesiskuma principus;

10. aicina Padomi, Komisiju un ES pretterorisma koordinātoru pēc ES deleģācijas vizītes ASV ziņot Parlamentam par nolīgumiem par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību, kā arī par ES un ASV sadarbību pretterorisma jomā, vienlaikus nodrošinot cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu, lai kompetentās komitejas šos jautājumus var ietvert ziņojumā, kas *inter alia* sagatavots, pamatojoties uz Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcijas 232. punktu;

11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, ES pretterorisma koordinātoram, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, NATO ģenerālsēkretāram, Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas ģenerālsēkretāram un priekšsēdētājam, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram un Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un Kongresam.

2007. gada ziņojums par KĀDP svarīgākajiem aspektiem un pamatvirzieniem

P6_TA(2009)0074

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Padomes ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un prioritātēm 2007. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G daļas 43. punktu (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu,
- ņemot vērā ar Padomes 2007. gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un prioritātēm, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ G daļas 43. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2003. gada 12. un 13. decembrī pieņemto Eiropas drošības stratēģiju (EDS),
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 14. aprīļa ⁽²⁾, 2006. gada 2. februāra ⁽³⁾, 2007. gada 23. maija ⁽⁴⁾ un 2008. gada 5. jūnija ⁽⁵⁾ rezolūcijas par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par KĀDP galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem izvēli,
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 1. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 573. lpp.

⁽³⁾ OV C 288 E, 25.11.2006., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 309. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0254.